

вам желание, дано един ден да се изпълни туй благополучно".³⁵

Ако Сливен има в лицето на д-р Симеон Табаков своя голям изследовател, то неговото дело е продължение на започнатото от баща му. Х. Киро Маринов Табака- възпитаник на Добри Чинтулов, Сава Доброплодни и х. Димитър х. Костов, ревностен четец на Георги С. Раковски - оставя летописни бележки за времето от 1863 г до 1878 г. За някои събития през този период те са единствен извор - например, за преминаването през града на банатски преселници и др. Семейството притежава богата библиотека с печат "Из книгите на х. Киро Маринов Табака".³⁶

През 1830 - годината на безпокойство, обърканост и неизвестност, свещеникът х. Стоян Йовчев съхранява и пренася във Влашко „свети черковни одежди"- знак за опазване на българщината, на паметта за родното място. По- късно те са върнати от семейството му в Сливен.³⁷

Поклонението пред Божии гроб носи престиж, който сливенските хаджии демонстрират, но и с достойнство защитават. Белег за материално благополучие, стремеж за показност, но и с много усет към красота и функционалност са техните домове. Хаджитеневата, Хаджиманоловата, Хаджистефановата, Хаджиданчевата, Хаджидимитровата къщи в Сливен се отличават с архитектурния си образ, своеобразни фасадни елементи, с представителен характер, с богато разработени дърворезбени тавани, с декоративно изписани алафранги. От тщеславие и самолюбие или от осъзнат обществен превес и увереност х. Данчо поръчва портретът му, в цял ръст, да бъде изрисуван на стена в една от стаите на неговия дом. Стенописът, един от малкото с подобно местонахождение у нас, е направен от неизвестен тревненски майстор с размери 2.7м/76см.³⁸

Знак за престиж са личните печати. Такива имат търговците х. Янко Пашев, х. Стефан х. Стоянов и др. Между най- добрите образци на възрожденски лични печати е този на д-р Иван Селимински, тръгнал 14-годишен на поклонение по светите места. Поставайки на личния си печат белег за съсловна принадлежност- сокол, "лекар хаджи Юрдан Селимински" не проявява приповдигната изкуствена гордост, а самоувереност на стойностна, цивилизована личност, принадлежаща към народ със "старо достойнство". Вдясно от квадратния щик със сокола е поставен друг класически хералдически елемент- лъв, чиято символика се свързва с царственост, смелост, благородство.

Отишли до Светогорските манастири, Рилската обител или Ерусалим- пътищата на поклонението и молитвата, у хаджиите се поражда порив не само да дадат "за душата си", но и да направят нещо за другите - "да се помни и поменува".